

VALUPPROP

till

Sveriges arbetande folk!

För fred i Norden, för allmän rösträtt,

mot klass- och tvångslagar!

Sverige behöfver en folkrepresentation. Visste vi det icke förut - hvad som händt efter unionssprängningen måste öppna de skummaste ögon., Fredsstämningen bland massorna och fredsstämningen från tronen ha icke förmått hindra att riksdagen, ledd af första ..kammaren, gifvit tydliga uttryck åt de hotfulla känslorna hos öfverklassens krigsdårar.

Men för Sveriges arbetande folk står det klart, att Nordens framtid beror af att dess tre fria och själfständiga folk hålla samman för fredens och kulturens uppgifter.

Vårt partis fordran på en genomgripande författningsrevision har därför hastigt skjutits i förgrunden. Vi stå ej längre ensamma härom, sedan händelserna gjort uppenbart att vår största landsfara är första kammaren. Men hvad som nu närmast förestår är uppgiften, att vid höstens val till andra kammaren skaffa största möjliga gehör för det arbetande fol'ket i vårt land.

Partivänner! Vägen till detta mål, till

Ett nytt Sverige, där svenska folket själf bestämmer,

har angifvits af arbetareklassens parlament den socialdemokratiska partikongressen, då den nyligen punkt för punkt fastslog vårt partis allmänna grundsatser och politiska program. Vi gå till valstriden på detta program, på hela vår åskådning som socialdemokrater, i stolt medvetande att därvid kämpa sida vid sida med våra bröder i alla länder, hvilka hvar på sitt håll höjt ,den internationella fanan för arbetsrätt mot kapitalets öfvermakt, för politisk frihet och social rättfärdighet.

Men närmast skall dock kampen i september stå om två hufvudfrågor i vår inre politik, hvilka hvar på sitt sätt ange riktlinien för det hela.

Ärlig allmän rösträtt.

Arbetarpartiet har ensamt bland riksdagens partier stått fast vid folk krafvet på ärlig allmän rösträtt. Vi ha bestämdt afvisat en proportionalism, som snedvridits till att skapa en garanterad maktställning åt den landsfördärfliga första kammaren. Väl må man kunna vänta att valmännen nu göra den domen oåterkallelig. Men lika litet ha vi velat på andra vägar kringskära reformen, vare sig genom att i form af flerdubbelt utskyldsstreck smuggla tillbaka det pänningstreck vi skulle bli kvitt, eller genom att tvinga in den nya valmanskåren i en trång bygdepolitiks försumpning.

Nu kräfvets till valen klarare färg, fastare hållning, än som under den gångna perioden utmärkt liberala samlingspartiet. Intet af dess skiftande konjunkturprogram kan godkännas som folklösen i rösträttsfrågan. Som sådan duger blott ärlig ,allmän rösträtt. Det visade sig ju

också att vårt partis rösträttsmotion vann växande anslutning långt utom partiets gränser. Det ligger i arbetarvalmännens hand att nu starkt vidga den kretsen och med full tydlighet peka ut, att där och icke annorstädes går vägen till rösträttsfrågans slutliga lösning.

Inga klasslagar mot arbetarne!

Den andra hufvudfrågan står i betydelse för det arbetande folket fullt jämsides med krafvet på allmän rösträtt. Det gäller om arbetarklassen skall bibehålla sin frihet i den sociala kampen eller bindas med undantagslagar.

De besittande klasserna ha i vårt land ej tvekat att söka vränga själva den för alla lika rätten till ett vapen mot de egendomslösa. Åkarpsslagen står som ett skammens monument öfver hur klasslag stiftas till extra sträjkbrytarskydd - och Andra kammarens flertal vägrade i fjol rasera det minnesmärket. Men icke nog härmed. Första kammaren har haft panna att säga nej till folkförsäkringens återupptagande, nej till opartisk skiljedom i arbetstvister - men med uppräcka händer sade den ja till den nya sträjklag, som man i våras sökte i hast trumfa igenom och som ju bl.a. afsåg att klafbinda stora arbetargrupper till ett slags tvångsarbete äfven om deras arbetsförhållanden skulle gestalta sig än så olidliga. Och på två röster i andra kammaren hängde det att denna yttersta hänsynslöshet värligen blef för den gången afvärd!

Arbetarklassen i vårt land stod i maj redo att våga det yttersta mot denna brutala utmaning. Men attentaten komma att förnyas, därest icke valen i höst med eftertryck peka ut en annan och bättre väg för vår socialpolitik. Ärligt tillmötesgående mot arbetarklassen, genomgripande sociala reformer - det är den ena linien; den andra är att fortsätta på Åkarpssvägen, med nya klass- och undantagslagar.

De betydelsefulla 2 rösterna från den 15 maj 1905 äro härvid ett dubbelt memento åt arbetarklassens valmän. Klara färger mot allt åkarperi. Men se också att hvarje plats är dyrbar. Ingen splittring som utlämnar åt arbetarrörelsens svurna fiender en enda valkrets, hvilken kan genom enig- samverkan under ömsesidig lojalitet mellan vänstern och arbetarepartiet vinnas för framstegssidan.

Upp till striden!

Upp sålunda öfverallt, arbetare, partivänner, till kraftigt valarbete! Framför egna kandidater hvarhållst omständigheterna göra detta möjligt och vid en nykter pröfning af valsituationen försvarligt. Där ännu icke så kan ske, mangrann samling kring dem, som godkänna det för dagen afgörande.

Ärlig allmän rösträtt - inga klasslagar mot arbetarne!

Viktiga händelser ha skakat upp nationen ur hvardagsdåset. Tiden är förbi för halfmesyrer och ängsliga "garantier" mot folkkraven. Blott storstilad fördomsfri och förtroendefull politik skall kunna börja, utplåna spåren af årtiondens missgrepp och omsider bana väg för en värlig samling inom vårt djupt splittrade folk, till ny nationell lifskraftigt och löftesrik framtidsutveckling.

Sveriges arbetare kunna, genom en energisk insats till höstens val, skapa ett underlag för en sådan ljusare framtid i demokratiens och det sociala reformarbetets tecken. Fram därför

öfverallt, så långt den skändliga röstorätten det ännu tillåter, för goda folkliga val, till tryggande af fred och framsteg inåt och utåt!

Lefve arbetarklassens frigörelse! Lefve socialdemokratin!

I juli 1905.

För Sveriges Socialdemokratiska arbetareparti:

PARTISTYRELSEN.